

en for samme indstævnet Sags Behandling og senere enkelte Medlemmer ved tilfældige Omstændigheder ere forhindrede fra at deeltage i Forhandlingerne, kunne disse ikke desto mindre nyde Fremme, naar i det mindste tre Fjerdedele af Rettens Medlemmer deri deeltage, dog at Sagens endelige Behandling og Paakjendelse skeer af den samlede Rigsret.

§ 15.

Til den Dag, Stævningen falder i Rette, skal Anklageren søge at fremskaffe alle til Sagens fuldstændige Bedømmelse fornødne Documenter og tilveiebringe alle de Dplysninger, som af ham uden Rigsrettens Mellemkomst kunne forskaffes. Har han ikke til den Tid kunnet fuldføre dette, begierer han Sagen udsat til et senere Møde, for i Mellemtiden at tilveiebringe de endnu manglende Documenter og Dplysninger. Finder han det nødvendigt, at Tiltaltes egen nærmere Forklaring om Sagen erhverves eller at andre Personer afhøres, gjør han derom Indstilling til Retten.

§ 16.

Naar Tiltaltes nærmere Forklaring skal have, bestemmer Retten, om dette efter Sagens Bessaffenhed og de fævnede Dplysningers Natur og Mængde kan see ved en skriftlig Fremstilling fra hans Side, hvortil ham i saa Fald af Retten forelægges en passende kort Frist, eller om han i den Anledning bør underkastes personligt Forhør, hvilket optages ved Rigsretten og ledes af det af dens Medlemmer, til hvem den maatte overdrage det. Der som Tiltalte, efterat være indvarslet til Forhør, ikke indstiller sig til samme eller beviser sit lovlige Forfald, kan Retten lade ham afhente med Magt. Forhøret, som Tiltaltes Forsvarer er berettiget til at overvære, optages offentligt, saafremt Retten ikke finder det nødvendigt at fassætte det Modsatte, og Spørgsmaal og Svar indføres i Rigsrettens Protokol, hvoraf efter dets Slutning en af Justits-Secretairen bekræftet Udskrift tilfilies Anklageren, hvem ligeledes, naar Tiltalte har afgivet skriftlig Forklaring, denne meddeles til Afbenyttelse under Sagen.

§ 17.

Skulle andre Personer afhøres i Sagen, ere disse, saafremt de opholde sig paa det

Sted, hvor Rigsretten holdes, pligtige at møde for Retten efter Indstævning med Aftens Barsel. Afhøringen skeer af Retten selv paa samme Maade, som naar Tiltalte skal underkastes Forhør. Opholde de Bedkommende sig under en anden Jurisdiction, men Rigsretten finder det nødvendigt, at de afhøres personligt af samme, ere de pligtige at møde for denne Ret, efter dertil at være stævneede efter § 12.

§ 18.

Naar den med en Rigsrets-sag forbundne Undersøgelses Omfang, Udstrækning eller øvrige Bessaffenhed maatte gjøre det nødvendigt, skal Rigsretten være bemyndiget til, paa Andragende af eller efter Overlæg med den offentlige Anklager ved eet eller flere Udvalg af sin Midte, hvilke dog hvert især ikke maa bestaae af et ringere Antal end 3 Medlemmer, at sætte sig som Forhørsret paa hvilket som helst Sted i Landet, den til Undersøgelsens hurtige og kræftige Fremme maatte finde Anledning til; og skal en saadan Forhørsret med Hensyn til Indkaldelse af Deponenter og Vidner, saavel som i Henseende til fængslig Anholdelse, have samme Myndighed, som den samlede Rigsret.

Hvis Retten ikke finder det fornødent, enten selv eller ved Udvalg af sin Midte at optage et Forhør, kan den forlange dette optaget ved den Jurisdiction, under hvilken de Bedkommende opholde sig, hvormed forholdes efter den almindelige Lovgivning, dog med den Forfæl, at Forhøret, naar Rigsretten ikke maatte have bestemt det Modsatte, optages offentligt, og at Anklageren og Tiltalte, samt hans Forsvarer, ere berettigede til at overvære alle Forhører, som optages i Sagen, hvorfor de tvende Sidstnævnte dertil blive at indstævne med det i forrige Paragraph bestemte Barsel, ligesom de, naar de ikke selv overvære samme, kunne forlange en særskilt Forsvarer af Øvrigheden be- skikket til at paasee Tiltaltes Lær under Forhørene.

Udeblive de til at afgive Forklaring indkaldte Personer fra Rigsretten eller fra nogen anden Ret, uden at anmelde og bevise lovligt Forfald, blive de strax at hente tilstede med Magt.